

**ΤΩΡΑ ΖΗΤΟΥΝ
ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ
ΤΗΣ ΛΙΣΤΑΣ**

ΠΑΡΑ το γεγονός ότι η κυβέρνηση δεν επιθυμεί ακόμη να συζητήσει οποιαδήποτε τροποποίηση του υπάρχοντος εκλογικού νόμου, ορισμένοι βουλευτές του κυβερνητικού κόμματος άρχισαν από τώρα να υποβάλλουν τα πρώτα αιτήματα για πιθανές αλλαγές στον νόμο αυτό. Η ξέρετε ποιο είναι το κυριότερο αίτημά τους; Η καθιέρωση της... λίστας! Πολύλοι είναι αυτοί που πιστεύουν ότι αν τελικά η κυβέρνηση καθιερώσει τη Λίστα, λίγους αλλά προβληματικά εκλογικά κέρδη, αφού όλο αυτό το διάστημα δεν μπορούσαν να διορίσουν ούτε να κάνουν άλλοι είδους ρουζρέτα, λόγω του νόμου Πεπονί.

Υπάρχει όμως και ένας επιπλέον λόγος που οι βουλευτές αυτοί επιθυμούν να αλλάξει η Λίστα. Ο οικονομικός! Με τη Λίστα περιλαμβάνονται σαφώς τα έξοδα της εκλογικής αγώνα, αφού την προεκλογική εκστρατεία αναλαμβάνει το κόμμα για όλες τις εκλογικές περιφέρειες. Επιπλέον ορισμένοι βουλευτές των δύο μεγάλων κομμάτων επιθυμούν τη λίστα και για λόγους ασφαλείας. Πρόκειται για τους λεγόμενους «αντίρτες» των δύο κομμάτων, που νομίζουν ότι ακόμη και αν συμπεριληφθούν στους εκλογικούς καταλόγους δεν πρόκειται να υποστηρίξουν από τις (ισχυρότερες) νομαρχιακές οργανώσεις λόγω κακής κομματικής συμπεριφοράς!

Πάντως στην κυβέρνηση έχουν υποβληθεί προτάσεις από πολλούς συστηματολόγους για το θέμα της εκλογής των βουλευτών, σε περίπτωση που θέλει να ανοίξει το κεφάλαιο «τροποποίηση του εκλογικού νόμου». Οι συστηματολόγοι της προτάσεις τους εισηγούνται την καθιέρωση ενός μεικτού συστήματος σταυρού και λίστας, σταυρός δηλαδή στον νομό και λίστα στην περιφέρεια, όπως ισχύει και στα περισσότερα κράτη της Γερμανίας. Όλα αυτά όμως πρόκειται να εξεταστούν τους επόμενες μήνες, αφού η κυβέρνηση δεν έχει κανένα λόγο από τώρα να ανοίξει θέμα εκλογικού νόμου.

**ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ**

ΤΟ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ συμβούλιο του υπουργείου Εξωτερικών αποφάσισε την Παρασκευή τις παρακάτω τοποθετήσεις και μεταθέσεις πρεσβευτών, τις οποίες θα πρέπει να εγκρίνει η Υπουργική Συμβουλή.

Στο Κάιρο τοποθετείται ο Γ. Ασημακόπουλος, στη Λιουμπλιάνο ο Χαρ. Χριστόπουλος, στο Καράκας ο Α. Νάνος, στο Ερεβάν ο Π. Ζαυράφας, στη Στοκχόλμη ο Ν. Λαδόπουλος, στο Τόκιο ο Ηλ. Κατσαράς, στο Κίεβο ο Δ. Κοντογιάννης, στην Ουάσινγκτον ο Αλ. Φίλων, στο Λάγος ο Γ. Μοσχονάς και στη Μόσχα Αντιπροξενία στην ΕΕ των Βρυξελλών ο Α. Τσίλλας. Τοποθετούνται επίσης ως πληρεξούσιοι υπουργοί στη Μόσχα ο Δημ. Ράλλης και στη Βόννη ο Ιακ. Σπέντος. Στη θέση του Γεν. Γραμματέως του υπουργείου τοποθετείται ο πρόεδρος Παύλος Αποστολίδης και στη νέα θέση που δημιουργείται με τον νέο οργανισμό του υπουργείου ο πρόεδρος Κ. Ιβράκης.

Τι θα προτείνει στους δήμους το υπουργείο Εθνικής Αμυνας
Στρατόπεδα με αντιπαροχή

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ με... αντιπαροχή. Το υπουργείο Εθνικής Αμυνας έχει καταρτίσει ένα πολυεθνικό πρόγραμμα το οποίο προβλέπει τη σταδιακή απομάκρυνση όλων των στρατοπέδων από τις αστικές περιοχές. Επειδή όμως η γη κοστίζει (και είναι πανάκριβη), το υπουργείο δεν είναι διατεθειμένο να δωρίσει σε κανέναν τις εκτάσεις - πολλές δε βρίσκονται σε προνομιακές περιοχές - που εγκαταλείπει. Ούτε όμως γίνεται και χρήματα για να αγοράσει γη, ώστε να δημιουργήσει νέα στρατόπεδα. Τι σκέφτηκε λοιπόν; Να δώσει τα στρατόπεδά του με αντιπαροχή. Σε λίγες ημέρες το υπουργείο Εθνικής Αμυνας θα

καλέσει τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης και θα τους προτείνει την ε-ξής συμφωνία: να τους παραχωρήσει ένα μέρος του στρατοπέδου (περίπου το 1/4 της έκτασής τους), το οποίο θα μπορούν να οικοδομηθούν, να κτιστούν δηλαδή σε αυτό σπίτια και πολυκατοικίες.

Τα χρήματα από την πώληση των ακινήτων θα εισπράξει το υπουργείο Εθνικής Αμυνας και θα τα χρησιμοποιήσει για την αγορά γης, έξω από τα αστικά κέντρα, ώστε να δημιουργήσει νέα στρατόπεδα. Εν συνέχεια το υπουργείο θα παραχωρήσει εντελώς δωρεάν στην τοπική αυτοδιοίκηση την υπόλοιπη έκ-

ταση του στρατοπέδου για να την χρησιμοποιήσει όπως η ίδια επιθυμεί, είτε ως χώρο πρασίνου είτε ως... οικόπεδα. Με τον τρόπο αυτό το υπουργείο σκέφτεται να απομακρύνει σε μια δεκαετία όλα τα στρατόπεδα που βρίσκονται στα αστικά κέντρα και κυρίως αυτά που βρίσκονται στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Όπως λέει και ο υπουργός κ. Α. Τσοχατζόπουλος, τα περισσότερα στρατόπεδα έχουν δημιουργηθεί για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ, η λειτουργία τους κρίνεται δαπανηρή και καταλαμβάνουν ασκόπως μεγάλες εκτάσεις που δύσκολα μπορούν ακόμη και να φρουρηθούν.

**ΘΑ ΛΕΙΨΕΙ
ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ**

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ της ΕΑΗΚ Ι. Ζήγης έφυγε σε ηλικία 84 ετών και κηδεύτηκε στη Λίνδο της Ρόδου. Όλος ο πολιτικός κόσμος χαρακτήρισε τον δωδεκανήσιο πολιτικό «αγωνιστή της δημοκρατίας» και σημείωσε το «μεγάλο πάθος του για το έθνος και τη δημοκρατία». Για πρώτη φορά εξελέγη βουλευτής το 1950 και διετέλεσε πολλές φορές υπουργός, ιδιότητα με την οποία εκπροσώπησε την Ελλάδα στο εξωτερικό. Το 1954 ήταν ο επικεφαλής της μεγάλης «επιτροπής διαφώτισης» που επέτρεψε από την κυβέρνηση Παπάγου στις ΗΠΑ, ώστε να ενημερωθεί η αμερικανική κυβέρνηση για την πρώτη προσφυγή της Ελλάδας για το Κυπριακό. Ο Ι. Ζήγης υπήρξε ο αρχηγός της ανάπτυξης της Δωδεκανήσου αλλά και εισηγητής μιας σειράς μεταρρυθμιστικών μέτρων για τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Διώχτηκε και φυλακίστηκε από τη χούντα και πολλές φορές άσκησε κριτική στις ΗΠΑ για τη στάση της στο Κυπριακό. Λίγο πριν από τον θάνατό του έκανε λόγο για την «ανασυγκρότηση της ΕΑΗΚ», αποστέλλοντας και εγκύκλιο για Συνέδριο εντός του 1998.

ΒΟΥΛΗ

Τέρμα οι άσχετες τροπολογίες

Η κυβέρνηση περιορίζει το φαινόμενο που τραυματίζει το κοινοβουλευτικό έργο

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ «Ι. Καποδίστριας», η συζήτηση του οποίου άρχισε ήδη στη Βουλή, είναι το πρώτο από μια σειρά νομοσχέδια που έβαλε στόχο να ψηφιστεί η κυβέρνηση πριν από την ψήφιση του προϋπολογισμού. Έτσι, μετά τον «Καποδίστριας» σειρά έχει το νομοσχέδιο του υπουργείου Ανάπτυξης για τις βιομηχανικές και επιχειρηματικές περιοχές, ακολουθούν: το νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας για το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, του υπουργείου Οικονομικών για την πάταξη της εισοροδομολογίας, του υπουργείου Εργασίας για το συνταξιοδοτικό, του Εθνικής Οικονομίας για την ανεξαρτησία της Τράπεζας της Ελλάδος και το πολυνομοσχέδιο του υπουργείου Πολιτισμού για τους θεσμούς και την πολιτιστική δράση.

Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι σε όλα αυτά τα νομοσχέδια η κυβέρνηση - όπως σαφέστατα είπε ο Πρωθυπουργός στους υπουργούς του - δεν πρόκειται να δεχθεί άσχετες τροπολογίες. Ηδη ο γενικός γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Σωκ. Κοσμίδης με παρεμβάσεις του προς τους υπουργούς έχει περιορίσει στο ελάχιστο τις τροπολογίες που κατατίθενται μαζί με τα νομοσχέδια. Στον τελευταίο χρόνο μάλιστα ο μέσος όρος των τροπολογιών που κατατέθηκαν δεν ξεπερνά τις δύο, ενώ το 1995 ο μέσος όρος ήταν 10 τροπολογίες!

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Οι «αντίρτες» στο Πεντάγωνο

Ο κ. Τσοχατζόπουλος ενημέρωσε τους βουλευτές του ΠαΣοΚ για την αμυντική πολιτική

ΣΤΟ ΔΩΜΑ του Πολεμικού Ναυτικού κάλεσε ο υπουργός Εθνικής Αμυνας κ. Α. Τσοχατζόπουλος τους βουλευτές του ΠαΣοΚ για να τους ενημερώσει για την αμυντική πολιτική της κυβέρνησης. Και ήταν οι πάντες παρόντες, ακόμη και οι «αντίρτες» που σημειώσαμε ότι η ακολουθούμενη πολιτική είναι η πρόβλεψη. Ο κ. Τσοχατζόπουλος άρχισε την ενημέρωσή με έναν απολογισμό του έργου που έγινε τον τελευταίο χρόνο στο υπουργείο, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι τους τελευταίους 12 μήνες άρχισαν να υλοποιούνται τα σχέδια για τη νέα δομή των Ενόπλων Δυνάμεων, καταρτίστηκε και εγκρίθηκε το εξοπλιστικό πρόγραμμα, καταρτίστηκε ο προϋπολογισμός του υπουργείου για το 1998, προχώρησε η αγορά νέων οπλικών συστημάτων, ρυθμίστηκε το μισθολογικό των αξιωματικών, ψηφίστηκε το στρατολογικό νομοσχέδιο και κατατίθεται το νομοσχέδιο για την Παλλαϊκή Αμυνα.

Οι βουλευτές όμως επέμειναν να ενημερωθούν για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, και κυρίως για τη νέα δομή του ΝΑΤΟ με την επαναλειψομηνία των Στρατηγών. Ο υπουργός τους ανέπτυξε τη στρατηγική έναντι των Τούρκων, πώς μεθεξένης τα προκλήσεις τους και ποιος είναι ο στόχος τους. Όσον αφορά τα ΝΑΤΟϊκά Στρατήγια, τους είπε να μην ανησυχούν αφού σε αυτά διατηρείται το δικαίωμα της αρνητικότητας (βέτο), και στον επιχειρησιακό έλεγχό τους αλλά και στον σχεδιασμό των ασκήσεων της Συμμαχίας.

Οι επαναστάτες της εύφορης κοιλάδας

ΠΟΤΕ ΔΕΝ πίστευα ότι ένα κείμενο που έγραφα για τα τριάντα χρόνια από τον θάνατο του Τσε θα προκαλούσε τόσες συζητήσεις και αντιρροήσεις. Το κείμενο ήταν μάλλον κινόητο στο μέτρο που διαπιστώσει το αυτονόητο: όλη η υπόθεση της επανάστασης που ξεκίνησε το 1917 και έκλεισε με τον Τσε, ύστατη απόπειρα εσωτερικής σκοπιάς, ήταν μια πελώρια ήττα που βόηξε στον αιμα φίλων και αντιπάλων. Ο Τσε εφορτάει περίπου ως σύμβολο εποχής. Δυστυχώς, όμως, δεν είχα υπολογίσει ότι ακόμη και το αυτονόητο έχει αντιπάλους. Όπως

Του
I. Κ. ΠΡΕΝΤΕΡΗΣ

δεν είχα προβλέψει ότι οι τελευταίοι ενομοειμένους σύντροφοι του Τσε, οι νόσταλοι επιζώντες της Σάντα Κλάρα, της Κατάγχα και του Τουσούρ, είχαν διαφύγει του εγθρού κρυπτόμενοι σε δημοσιονομικά γραφεία και καφετέριες των Αθηνών.

Επανερχομαι, λοιπόν, όχι επειδή μου αρέσει γενικώς ο διάλογος αλλά επειδή λατρεύω το θέμα. Και το θέμα είναι σταθερό το ίδιο. Είτε για τον Τσε κομμενταρίσι, είτε για τη Δίμηνη, είτε για τα ελληνοτουρκικά, είτε για το Ασφαλιστικό, είτε για την μάλα, να 'το πετυχαίνω! Διάφοροι Ηρακλείδεις της εκάστοτε καθαρότητας και ευπρέπειας εφαρμόζουν σαν αυτούς τους περαστικούς του κάθε τροχαίου που βγαίνουν απρόσκλητο από το αυτοκίνητο τους φωνάζοντας «ξέρεις ποιος είμαι εγώ, ρε...». Δηλαδή, ποιος είσαι; Η μετεμνήσκηση του Καρλοί Θεντρούγκας;

Συνήθως αγνοούν την υπόθεση και ακόμη συνήθετα ούτε που ασχολούνται να την μάθουν.

Πολύ φοβόμυαι, όμως, ότι το έργο τους αφορά μόνο ως πρόσημο: αυτό που τους εννοχεί είναι οι πρωταγωνιστές και αυτό που τους ενδιαφέρει είναι να βρουν οι ίδιοι κάποιον ρόλο. Άλλοι υψώνουν τη σημαία, άλλοι φιλάνουν τον Εθνικό Ύμνο, άλλοι ανασκαλίζουν την Ορφοδοξία, άλλοι εκδίδουν Ανδρέι Παπανδρέου, άλλοι πουλάνε επανάσταση και Τσε. Ένας, μάλιστα, εξ αυτών βγάζει το ψέμυι του γράφοντας καθημερινώς τι έγραψαν οι άλλοι ή τι είπαν οι άλλοι, πράγμα που σημαίνει ότι αν οι άλλοι σταματούσαν να γράφουν και να μιλούν μάλλον θα πέθαινε από την πείνα. Συνολικά είναι ο ίδιος τύπος ανθρώπων, με τις ίδιες ιδιοτητες, όσο και αν ισχυρίζονται ότι μεταξύ τους διαφέρουν.

Ο Φιντέλ Κάστρο (που μάλλον ξέρει από επανάσταση...) έλεγε ότι επαναστάσεις είναι αυτές που κάνει την επανάσταση. Με αυτήν την έννοια θαυμάζω αφάνταστα τους επαναστάτες, ακόμη και όταν γράφονται καθημερινώς τι έγραψαν οι άλλοι ή τι είπαν οι άλλοι, πράγμα που σημαίνει ότι αν οι άλλοι σταματούσαν να γράφουν και να μιλούν μάλλον θα πέθαινε από την πείνα. Συνολικά είναι ο ίδιος τύπος ανθρώπων, με τις ίδιες ιδιοτητες, όσο και αν ισχυρίζονται ότι μεταξύ τους διαφέρουν.

Πώς μπορεί, όμως, να το κάνει; Στην αδιάφυστη λογική των ιστορικών γεγονότων απαντούν «επέσπεσε θύματα, αδελφία εσείς». Στη σκληρότητα του σύγχρονου κόσμου απαντούν τα συνθήματα αμφιθεύτρων της δεκαετίας του '60. Επαίξε, δηλαδή, να έχει ακόμη και πλάκα... Και υπ' αυτήν την έννοια είναι απείρως επαναστα-

κότερο να θάψεις το πόμα της επανάστασης: με τις επιτυχίες και τις αποτυχίες της, παρά να βγά-ζεις στο παζάρι τον κάθε άπαφο Τσε, ακριβώς όπως οι παλαιοί παπάδες εμπροσπούνταν να ανεβά-ντλητα δάχτυλα του Αγίου Γερμανού και τις αμέ-τρες κάρες του Αγίου Μάρκου.

Προσωπικά, οι τριμυαρχίες δεν μου αρέσουν. Και ακόμη λιγότερο το εμπόριο λειψάνων. Τα πράγματα μάλλον έχουν αλλάξει ανεπανόρθωτα από εκείνον τον υπέροχο και ασφαλή καιρό όπου οι καλοί ήταν οι σοσιαλιστές, οι κακοί οι ιμπε-ριαλιστές και πρώτος σκόρπερ ο Αντώνης Αντωνιάδης. Η γνώμη έχει αντικαταστήσει το σύνθημα και η κατασκευή αντιπάλων έπαψε να αποτελεί παραγωγική διαδικασία. Αντιλαμβάνομαι ότι ο σημερινός κόσμος είναι εξαιρετικά σύνθετος, χωρίς ασπρόμαυρες αντιθέσεις, άρα πιο δύσκολος να ερμηνευθεί και να κατανοηθεί. Πασιευά, όμως, ότι μια πρόσθετη προσπάθεια κατανοήσης, ένας ελάχιστος επιπλέον κόπος, θα μπορούσε να βοηθήσει: σίτος ή άλλος, ατζέι...

Νομίζω ότι ήταν ο Νόρμαν Μέιλερ που είχε πει απειροπατικά για το «Τελευταίο ταγκό στο Παρίσι» ότι «είναι μια ταινία για το σεξ, χωρίς σεξ» - δεν είχε χρησιμοποιήσει ακριβώς τη λέξη «σεξ» αλλά το λέξιόμυο Μέιλερ δεν εμπνέει πάντα στη δημοσιογραφική πρακτική του «βήματος»... Τελικά, δεν ξέρω τι ενδιαιφέρουν έχει να μιλάει κανείς για την επανάσταση, χωρίς επανάσταση. Εκτός και αν το ζήτημα είναι εμπορικό: πούλημε επανάσταση επειδή δεν έχουμε τι άλλο να εκποιή-σουμε σε αυτήν την άτυχη καταπιεστική κοινωνία. Αντιλαμβάνομαι, βεβαίως, τη δικωχρεία των εμπόρων όταν το μαγαζί δεν κόβει μια ειστηρία. Αλλά τι να κάνουμε; Μάλλον θα φταίει ο ιμπερια-λισμός...